

Det uoverskuelige og det uigennemtænkte illustreres også på en tredje måde, nemlig ved de besvarelser, vi har fået i udvalgene og her i salen, eller rettere, skulle man måske sige, den mangel på besvarelser, vi har været ude for. Der er adskillige udvalgsområder, hvor der ligger spørgsmål, der stadig ikke er besvaret, selv om de retter sig direkte til finanslovsforslaget. Det er ikke tilfredsstillende.

Jeg vil gerne anerkende, at vi alle har haft en særlig opgave, fordi der har ligget et valg dér, hvor der ellers blev behandlet finanslov, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at man ikke har gjort sig større umage fra regeringens side, så vi havde besvarelserne i hvert fald senest i går. Det er der flere eksempler på vi ikke har.

En anden måde, man undgår at svare på – det har vi jo set her i formiddagens løb, hvor folkeoplysningsloven har været til behandling – er, at heller ikke ordførere eller ministre her i salen giver deres besyv med. Det vidner om, at den udlægning, man må tage af det meget hurtige finanslovsforlig, er, at det er overfladisk. Det er markeringen af, at flertallet ved, hvad der er bedst, og det vil vi i øvrigt ikke fortælle nogen, for vi har ikke så gode argumenter, andet end at vi er flest, og det er uigennemtænkt.

Det ser vi også på et andet område, nemlig den måde, hvorpå man gennemfører en række af tingene. Råd og nævn er blevet jasket igennem Folketinget i umage bunker under en eller anden sådan meget raffineret overskrift, tror man, om nødvendige råd og nævn; unødvendige og det, der i øvrigt lyder endnu værre. Det er markedsført, som om der sidder en masse mennesker, der kun venter på at blive spurgt om et eller andet, der er ganske unyttigt. De får en masse penge imens, og det er det, man vil afskaffe.

Nej, realiteten er, at det, der er honorarer og omkostninger ved at drive rådene og nævnene, jo er forsvindende lidt. Det er noget af det, vi har fået svar på. Det er jo virkelig en biting. Nej, det er penge til opgaveløsninger, som forsvinder. Vi har set det, og der er bare ét eksempel, jeg vil fremdrage, nemlig Vandfonden, hvor alle her i salen, da det blev behandlet, var meget enige om, at det at bidrage med en håndsrekning fra fællesskabet til mennesker, der har oplevet uden nogen som helst egen skyld at få forurenede deres brøndboringer og dermed få forurenede deres drikkevand, var det, vi havde indrettet Vandfonden til. Nej, den blev afskaffet, for det var altså

et af disse unødvendige steder, hvor man blot afskaffer tingene.

Her i salen var vi vidner til krumspring, bogholderifiksering og manglende eller inkonsistente besvarelser, som ikke er parlamentarikere værdige.

Mange af Socialdemokratiets ændringsforslag retter op på disse krumspring. Vi mener i Socialdemokratiet, at det er fuldstændig i orden og rigtigt at vurdere indsatser alle steder, at reducere indsatsen, det, vi med et lidt populært udtryk kalder at trykke systemerne på maven for at sørge for, at man hele tiden ser: Er der et eller andet sted, hvor der godt kan undværes noget, er der mulighed for at reducere indsatsen nogle steder? Det synes vi er rigtigt.

Kl. 16.45

Men denne blinde bogholderifiksering, hvor alt bare falder for kniven eller grønthøsteren – en gang imellem er det øksen – er en form for fremfærd, vi vil sige nej til. Blind nedskydning af vanskelige kritikere er ikke Socialdemokratiets politik.

De socialdemokratiske ændringsforslag er, siger Venstres ordfører, forudsigelige: Jamen det vil jeg gerne sige tak for, for det synes jeg virkelig er en ros. I et år, hvor vi har haft finanslovdebatt før et valg, vi har haft en valgkamp, og vi har en tid efter valget, vores positioner er skiftet, synes jeg, det er en meget stor anerkendelse at sige, at det, vi kommer med, er forudsigeligt. Ja, vi følger jo den politiske linje, som vi præsenterede i efteråret, som vi præsenterede under valgkampen, den har vi stadig efter valgkampen. Vi gennemfører det, vi sagde.

Det, Venstre og De Konservative gør, er at gennemføre noget at det, de selv sagde, men desværre gennemfører de også det, som vi sagde, at de ville gennemføre, men som de under valgkampen kaldte for skræmmekampagne. Der er vores ændringsforslag mere forudsigelige og mindre skræmmende.

Vi drejer den kyniske nedskæringslinje, som finanslovsforslaget er udtryk for; vi prioriterer, ja, vi siger farvel til noget af det veltjente, nedslidte, vi siger ja til en ny udvikling på en række områder. Blandt nye initiativer er der jo initiativer inden for folkeskolens udvikling: vedrørende børnehaveklassen, engelsk fra tredje klasse, Projekt Skoleløft for de skoler, der ligger i kvarterer, der har særlig store sociale opgaver.

Så er der puljer til investering i integration, sådan så nye danskere kan komme ordentligt